

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Criclivii Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iulie 2020, în cauza penală în privința lui,

Snetcov Valerii XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 12.10.2017 – 26.04.2019

instanța de apel: 18.05.2020 – 23.07.2020

instanța de recurs: 22.10.2020 – 21.04.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 26 aprilie 2019, a fost încetat procesul penal de învinuire a lui Snetcov Valerii de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod Penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Snetcov Valerii a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 354 Cod Contravențional.

În temeiul cu art.30 alin. (2) Cod Contravențional, procesul contravențional în privința lui Snetcov Valerii în baza art. 354 Cod Contravențional, a fost încetat din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, Snetcov Valerii se învinuiește în faptul că, la 04.07.2017, aproximativ la ora 17:00, aflându-se pe adresa str. Crăsescu 107, mun. Chișinău, având asupra sa arma pneumatică de model «Haenel-312 (model 3.121) N.SUHL» cu nr. XXXXX, manifestând un comportament neadecvat și agresiv și exprimându-se cu cuvinte necenzurate în adresa Tatianeii Blișciuc, a îndreptat spre ea arma menționată, a amenințat-o cu moartea, provocându-i ultimei stare de temere pentru siguranța vieții.

Concomitent, Blișciuc Tatiana, a perceput mesajul lui Snetcov Valerii de amenințare cu omor ca fiind unul real și iminent, nefiind în stare să înlătore pericolul real venit din partea acestuia a apelat la poliție.

Organele de urmărire penală au calificat acțiunile inculpatului Snetcov Valerii în conformitate cu prevederile art. 155 din Cod penal, amenințarea cu omor, adică, amenințarea cu omor, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Rîșcani, Natalia Colțova-Calestru, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, recunoscând pe Snetcov Valerii culpabil în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal și în baza sancțiunii acestui articol a-i stabili o pedeapsă cu amendă în mărime de 750 unități convenționale. Corpurile delict-arma pneumatică cu țeavă ghintuită calibrul 4.5 mm cu nr. XXXXX de model Haenel 312 (model 3.121) N. SUHL - de confiscat în folosul statului și de transmis pentru evaluare la Comisia republicană pentru evaluare, bonificare și rebutare armelor individuale.

3.1. În motivarea apelului, procurorul a indicat că:

- prin intermediul art. 155 Cod penal, se stabilește răspunderea pentru infracțiunea de amenințare cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări;

- caracterul periculos al infracțiunii examinate este reliefat de împrejurarea că victima conștientizează că este amenințată cu un rău, în sufletul și în mintea ei creându-se o stare de teamă profund dăunătoare, victima este scoasă din starea sa normală, teama ei își găsește reflectare și în acțiuni, comportament;

- cu privire la valoarea socială specifică ce este afectată prin săvârșirea amenințării cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, în literatura de specialitate se consideră că aceasta o formează starea psihică a persoanei, în a cărei privință a fost expusă amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, stare caracterizată prin tulburarea liniștii și prin sentimentul de teamă pentru viață și sănătate ce i s-a creat;

- în motivarea poziției, instanța de judecată, contrar tuturor probelor acumulate în procesul urmăririi penale, precum și cercetate în procesul judecării cauzei penale, a menționat că amenințarea, or, după cum s-a constatat din declarațiile părții vătămate, inculpatului și a martorului, acțiunile inculpatului fiind îndreptate spre persoana părții vătămate s-au manifestat prin acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte

acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice, în urma unui conflict, fără aplicare armei;

- instanța de judecată bazează hotărârea pe înregistrările audio prezentate pe un CD de către inculpatul Snetcov Valerii, proba, care din cauza că, nu corespunde exigențelor legale a fost respinsă la etapa de urmărire penală de către procuror;

- nu este clară proveniența acestor înregistrări audio, pertinența dispozitivului la care s-a efectuat înregistrarea în cauză, perioada de timp în care această înregistrare a fost efectuată, nu a fost identificată cu certitudine persoana care a interceptat discuțiile prezentate instanței, și ca urmare nefiind verificată de către instanță de judecată veridicitatea acesteia, ceea ce vădit contravine prevederilor Codului de procedură penală și anume art. 94 alin. (1) pct. 4), 132/8 alin. (1), 132/2 alin. (1) lit. c), astfel, ducând la nulitatea probei prezentate;

- instanța în mare parte motivează concluziile sale de nevinovăție lui Snetcov Valerii bazându-le pe o probă, care contravine prevederilor legale;

- instanța de judecată, adoptând sentința a ignorat declarațiile părții vătămate Blișciuc Tatiana și martorului Blișciuc Vasilii care expres au menționat faptul că Blișciuc Tatiana a fost amenințată cu aplicarea armei de către inculpatul Snetcov Valerii, or mai mult, instanța le dă o apreciere critică, întrucât nu s-au confirmat prin careva probe din dosar sau declarațiile martorilor. Or, în general după conținut amenințarea trebuie să aibă un caracter concret și real;

- instanța în speța dată, califică acțiunile lui Snetcov Valerii, care este maestrul în sport în trageri, și la momentul comiterii infracțiunii se afla în stare de ebrietate alcoolică, fiind agresiv, a îndreptat armă spre vecina sa Blișciuc Tatiana amenințând-o cu răfuială fizică, ca acțiuni care nu au un caracter concret și real;

- instanța menționează că, comportamentul părții vătămate (fără a indica acțiunile concrete) în timpul ședinței de judecată a convins instanța că Tatiana Blișciuc nu a fost amenințată cu moartea, neavând frica de agresor pentru viața și sănătatea sa, ce vădit contravine declarațiilor părții vătămate Blișciuc Tatiana, precum și martorilor pe caz, care au menționat expres că Snetcov Valerii, fiind în stare de ebrietate devine agresiv și nu își controlează acțiunile, precum și faptul că ultimul este maestrul de sport în trageri. Concomitent, indică că, martorul apărării Snetcov Marcela, soția inculpatului Snetcov Valerii, a susținut declarațiile părții vătămate Blișciuc Tatiana, menționând că ultima a chemat poliția deoarece s-a speriat;

- instanța în motivarea poziției sale susține poziția inculpatului

Snetcov Valeri, care a menționat că a ieșit în stradă cu armă unde aștepta pe soțul Tatiane pentru a merge a împușca la tirul pe care îl deține. La prezența sa cu arma în mână, Tatiana Blișciuc s-a speriat și a strigat de ce a ieșit și să plece acasă. A ieșit afară cu arma pentru a invita pe cineva la întrecere, la tragerea cu arma... necătând la faptul că, declarațiile acestuia, contrazic totalmente declarațiilor părții vătămate, precum și martorilor. Așadar, martorul Blișciuc Vasilii, pe care Snetcov Valerii aștepta afară cu armă pentru a merge la tir, în acel moment se afla la domiciliul său unde lua masa, neavând careva înțelegeri prealabile cu Valerii Snetcov;

- instanța de judecată, conducându-se greșit de versiunea inculpatului nu a dat apreciere corectă faptului că partea vătămată Blișciuc Tatiana, deseori era prezentă când inculpatul Snetcov Valerii aflându-se la domiciliul său împreună cu oaspeții invitați efectuau trageri în tir, fără a se speria de acesta având în mână o armă în așa măsură ca să solicite la fața locului prezența colaboratorilor de poliție;

- pentru un observator este evident faptul că la data de 04.07.2017 cet. Blișciuc Tatiana, văzând pe vecinul său Snetcov Valerii cu armă pneumatică în mână și știind cu certitudine că ultimul este un specialist în trageri, a perceput această acțiune ca o amenințare reală, provocându-i ultimei stare de temere pentru siguranța vieții;

- consideră, că încetarea procesului de judecată în speța dată, nu atinge scopul urmărit al legii penale și vădit violează drepturile părții vătămate vizând repararea prejudiciilor cauzate;

- consideră că asemenea hotărâri judecătorești creează o practică judiciară vicioasă și nu ating scopul procesului penal, favorizând astfel, comiterea infracțiunilor în continuu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iulie 2020, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care a fost recunoscut vinovat Snetcov Valerii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod Penal și în baza acestei Legi i-a fost aplicată amenda în mărime de 550 unități convenționale, echivalentul a 27 500 (două zeci și șapte mii cinci sute) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

4.1 În motivarea soluției instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță incorect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și neîntemeiat a concluzionat că, inculpatul Snetcov Valerii a săvârșit, infracțiunea incorporată la art. 354 Cod Contravențional, adică, acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură

ordinea publică și liniștea persoanei fizice, în urma unui conflict, fără aplicare armei.

Instanța de apel a concluzionat că, inculpatul Snetcov Valerii nu a comis contravenția manifestată prin acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice, în urma unui conflict, fără aplicare armei, ci ca rezultat al unor relații ostile apărute între dânsul și partea vătămată Blișciuc Tatiana la 04.07.2017, aproximativ la ora 17:00, aflându-se pe adresa str. Crăsescu, 107, mun. Chișinău, având asupra sa arma pneumatică de model «Haenel-312 (model 3.121) N.SUHL» cu nr. XXXXX, manifestând un comportament neadecvat și agresiv și exprimându-se cu cuvinte necenzurate în adresa cet. Blișciuc Tatiana, a îndreptat spre ultima arma menționată și a amenințat-o cu moartea, provocându-i ultimei stare de temere pentru siguranța vieții. Concomitent, Blișciuc Tatiana, a perceput mesajul lui Snetcov Valerii de amenințare cu omor ca fiind unul real și iminent, astfel nefiind în stare să înlătore pericolul real venit din partea acestuia a apelat la poliție, astfel a comis infracțiunea prevăzute de art. 155 Cod penal.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță incorect a constatat că, prin acțiunile sale inculpatul Snetcov Valerii a săvârșit contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional, întrucât toți martorii audiați confirmă faptul că, între inculpatul Snetcov Valerii și partea vătămată Blișciuc Tatiana a început un conflict din motivul că, ultima i-a luat apărarea soției inculpatului Snetcov Valeriu, Snetcov Marcela și, prin urmare, acțiunile inculpatului Snetcov Valeriu n-au avut un caracter huliganic, după cum a constatat instanța de fond, ci în rezultatul unor relații ostile cu partea vătămată Blișciuc Tatiana, acesta a comis infracțiunea de amenințarea cu omor, cu aplicarea armei.

Instanța de apel lecturând sentința primei instanțe a sesizat faptul că a hotărât în privința inculpatului Snetcov Valerii încetarea procesului penal în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, și l-a recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, a încetat procesul contravențional din motivul expirării termenului de tragere la răspundere contravențională.

Instanța de apel a remarcat că deși prima instanță a dispus încetarea procesului penal în privința inculpatului Snetcov Valerii pe art. 155 Cod penal, aceasta incorect a indicat motivul că „fapta nu întrunește elementele infracțiunii”, or, acest temei poate fi invocat doar în cazul în care se emite o sentință de achitare și nu de recalificare a acțiunilor.

Instanța de apel a reținut că, atât din materialele dosarului, cât și în

instanța de apel s-a stabilit cu certitudine că inculpatul, Snetcov Valerii la 04.07.2017, aproximativ la ora 17:00, aflându-se pe adresa str. Crăsescu, 107, mun. Chișinău, având asupra sa arma pneumatică de model «Haenel 312 (model 3.121) N.SUHL» cu nr. XXXXX, manifestând un comportament neadecvat și agresiv și exprimându-se cu cuvinte necenzurate în adresa cet. Blișciuc Tatiana, a îndreptat spre ultima arma menționată și a amenințat-o cu moartea, provocându-i ultimei stare de temere pentru siguranța vieții, astfel existând pericolul realizării acestei amenințări. În continuare Blișciuc Tatiana, a perceput mesajul lui Snetcov Valerii de amenințare cu omor ca fiind unul real și iminent, nefiind în stare să înlăture pericolul real venit din partea acestuia a apelat la poliție.

Instanța de apel a relevat că, declarațiile inculpatului Snetcov Valerii date în cadrul cercetării judecătorești precum că, nu a comis fapta ce i se impută contravine declarațiilor părții vătămate Blișciuc Tatiana și martorilor părții acuzării, care au fost audiați în ședință de judecată sub jurământ, aceste depoziții fiind consecvente și confirmate de probele materiale cercetate în cadrul primei instanțe, care au fost verificate în cadrul ședinței instanței de apel.

Instanța de apel a rezumat că, acțiunile inculpatului Snetcov Valerii au fost foarte periculoase, deoarece dânsul fiind în stare de ebrietate a ieșit cu arma în stradă, ba îndreptând-o în partea părții vătămate, ba ridicând-o în sus, însă potrivit caracterului agresiv al inculpatului, când acesta se află în stare de ebrietate, partea vătămată a perceput gestul ultimului ca amenințare cu omor, folosind arma, din ce motiv a chemat poliția, care a sosit la fața locului în 7 minute de la conflict.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță eronat a indicat că, acțiunile inculpatului au fost spontane, fără careva scop și motive de a amenința cu moartea partea vătămată Blișciuc Tatiana, determinate de circumstanțele petrecute anterior, or, chiar din declarațiile martorului Blișciuc Vasile și Proca Larisa, care au indicat că, inculpatul o amenința pe partea vătămată Blișciuc Tatiana atât la locul conflictului, cât și la sectorul de poliție.

Instanța de apel a conchis că, reeducarea și corectarea inculpatului Snetcov Valerii este imposibilă fără tragerea lui la răspundere penală și va dispune aplicarea amenzii în contul statului, potrivit sancțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, aceasta prevede sub formă de pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 750 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Reieșind din circumstanțele reale și personale indicate, instanța de apel a considerat că, îndreptarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate. Iar ținând cont de circumstanțele atenuante: că dânsul a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, că întreține un copil minor, că anterior nu a comis și nu a fost tras la răspundere penală, iar ca circumstanță agravantă - starea de ebrietate, instanța de apel a considerat rezonabil de a-i aplica în baza art. 155 Cod penal, o pedeapsă sub formă de amendă.

În temeiul art. 162 Codul de procedură penală instanța de apel a soluționat soarta corpurilor delictive.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Criclivii Sergiu în numele inculpatului, prin care invocând ca temei de drept prevederile *pct. 6 a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală*, a solicitat casarea deciziei, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

5.1 În susținerea recursului ordinar avocatul Criclivii Sergiu a invocat că:

- decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea principiilor generale ale procesului penal privind limba în care se desfășoară procesul penal și dreptul la interpret;

- instanța de apel a fost în cunoștință de cauză că, inculpatul Snetcov Valerii nu posedă limba de stat, fiindu-i asigurat interpret numai în ședința de judecată din 23.07.2020 când a dat declarații în fața instanței de apel;

- inculpatului Snetcov Valerii până în prezent nu i-a fost adusă spre cunoștință în limba rusă nici dispozitivul și nici decizia motivată a deciziei instanței de apel.

6. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Potrivit recursului ordinar declarat de către avocatul Criclivii Sergiu în numele inculpatului Snetcov Valerii, acesta invocă de drept temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În argumentarea recursului ordinar, partea apărării susține că decizia instanței de apel urmează a fi casată, deoarece nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Așadar, temeiurile pentru recurs invocate de către recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în cauza supusă judecării sunt aplicabile atunci când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

În atare situație, Colegiul penal respinge ca nefondate alegațiile recurentului și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Așadar, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că hotărârea instanței de apel este una nemotivată.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că aceasta a fost emisă cu respectarea cerințelor art. 414 alin. Cod de procedură penală. Astfel, instanța de apel, judecând cauza a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel și-a motivat hotărârea prin analiza și sinteza actelor și lucrărilor dosarului. Instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat justificat casarea sentinței primei instanțe, pronunțând în acest sens o hotărâre corectă prin care inculpatul Snetcov Valerii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, aplicându-i-se o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale.

Prin urmare, contrar celor invocate de către recurent, Colegiul penal verificând suplimentar lucrările dosarului, remarcă că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, a cercetat materialele dosarului, adoptând în consecință o soluție corectă.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor esențiale invocate în cererea de apel, motivându-și decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la admiterea apelului procurorului, cu casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Snetcov Valerii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, precum a fost expusă mai sus în pct. 4 al prezentei decizii.

Colegiul penal reține că, recurentul în recursul declarat a făcut referire și la faptul că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea principiilor generale ale procesului penal privind limba în care se desfășoară procesul penal și dreptul la interpret.

Verificând materialele cauzei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că alegațiile părții apărării nu și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării, or, din procesul verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din **23 iulie 2020** se atestă că a fost asigurată prezența interpretului Crasnoiarova Natalia, fapt confirmat prin semnătura aplicată pe declarațiile date de inculpatul Snetcov Valerii în cadrul ședinței instanței de apel(f.d.193, vol. I).

Totodată, Colegiul penal respinge ca nefondate alegațiile recurentului precum că inculpatului Snetcov Valerii până în prezent nu i-au fost aduse la

cunoștință în limba rusă nici dispozitivul și nici decizia motivată a instanței de apel, dat fiind că la 29.09.2020 copia deciziei traduse în limba rusă a fost expediată inculpatului Snetcov Valerii, pe adresa or. Chișinău, str. Crăsescu 107, ap. 2 (f.d.226, vol. I).

La fel, Colegiul atestă că, deși partea apărării invocă lipsa unui interpret în ședința de judecată în instanța de apel, inculpatul Snetcov Valerii a fost prezent doar la ședința de judecată din 23.07.2020, unde a fost asigurat cu interpret.

În acest context, Colegiul reiterează că partea apărării nu a invocat expres care sunt erorile admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, care în cumul ar duce la casarea deciziei atacate.

Față de lucrul judecat, Colegiul penal constată motivarea amplă și temeinică a soluției emise prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Snetcov Valerii, astfel Colegiul penal conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Instanța de recurs rezumă că, totalitatea argumentelor invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului ordinar și ca urmare acestea nu sunt suficiente pentru a constitui erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor instanței de apel.

Totodată s-a constatat că instanța de apel a examinat prezenta cauză penală fără careva abateri de la normele de procedură, hotărârea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a normelor de procedură penală, decizia fiind legală, întemeiată și argumentată, pedeapsa fiind stabilită argumentat, luându-se în considerare prevederile legale ce reglementează acest aspect.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale invocate în apelul declarat, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca

o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Criclivîi Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Snetcov Valerii XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 20 mai 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda